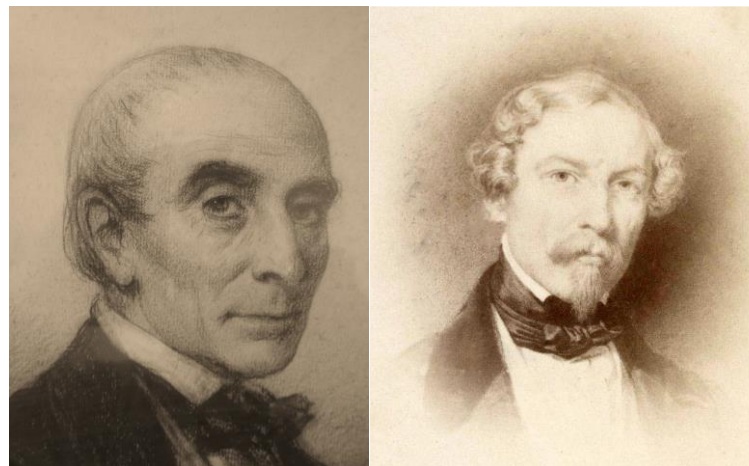

عکاسی معماری

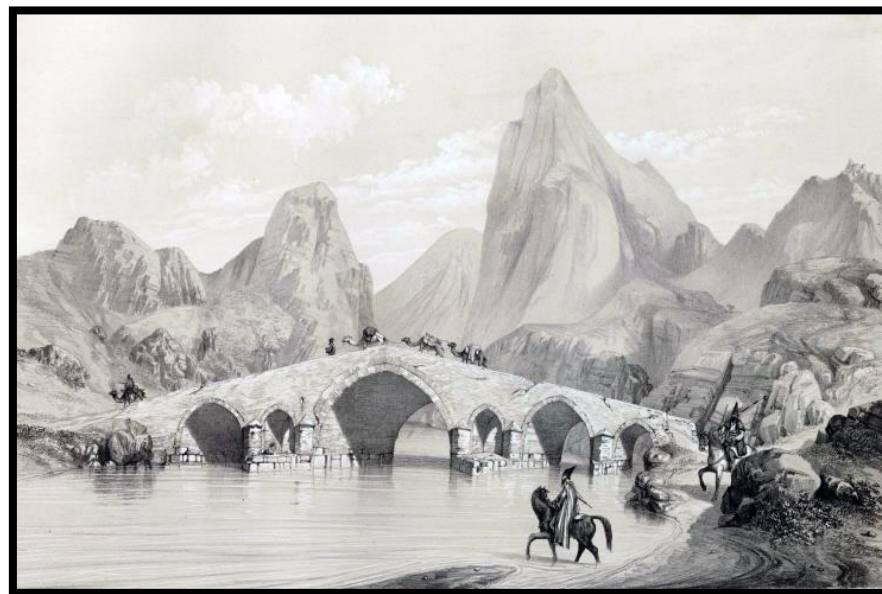
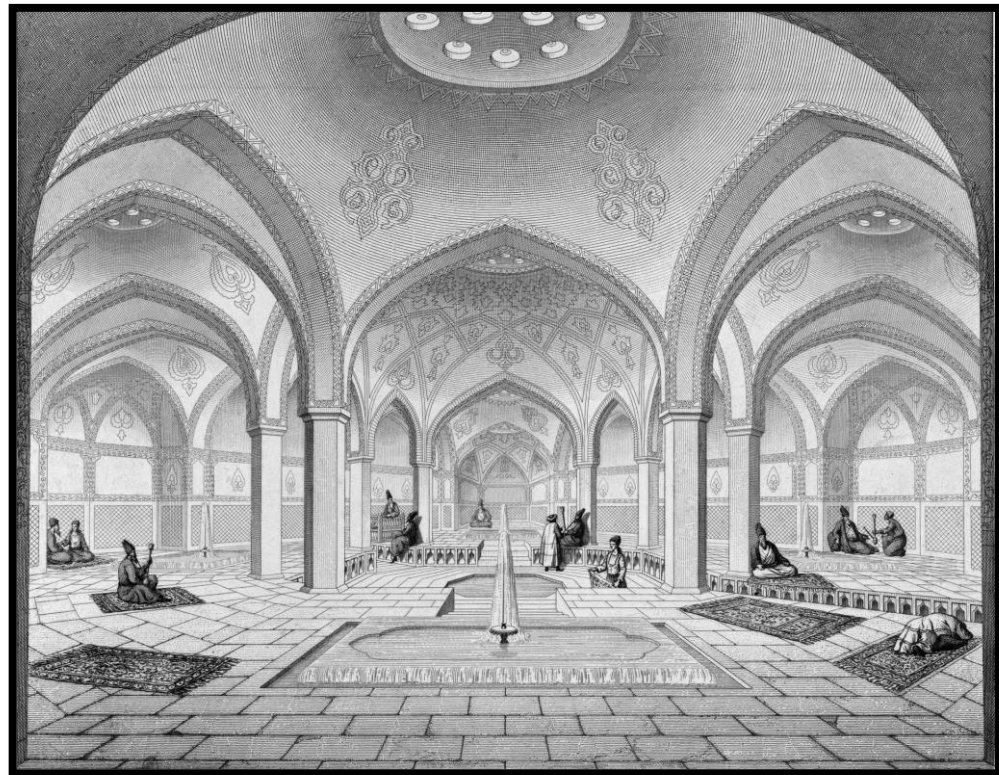
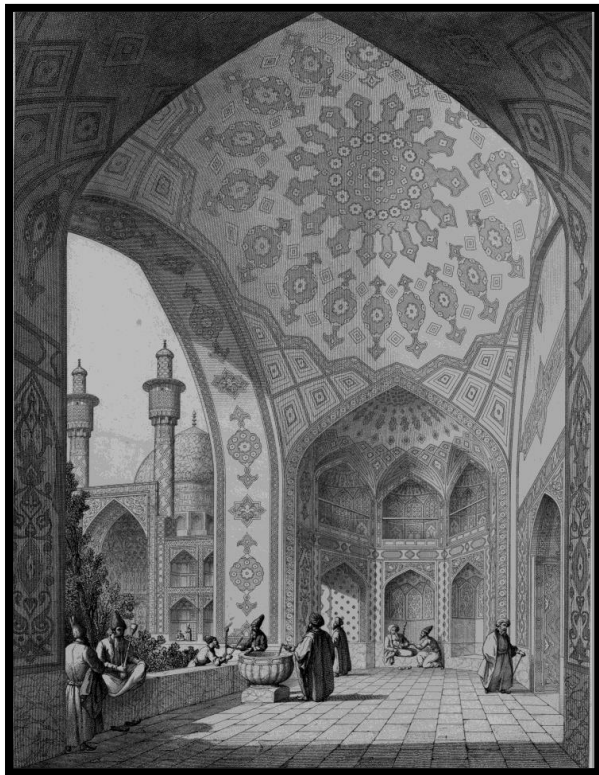
در سال ۱۸۳۹ فرهنگستان هنرهای فرانسه تصمیم گرفت دو نفر یکی نقاش و دیگری معمار را برای تهیه یادداشت و طرح و نقشه از آثار باستانی ایران به این کشور اعزام نماید. برای این منظور مسابقه ای برگزار شد و در نهایت اوژن فلاندن به همراه پاسکال کوست برنده مسابقه شده و در سال ۱۸۴۰ میلادی (۱۲۱۹ خورشیدی) در زمان محمدشاه قاجار پاریس را به مقصد ایران ترک کردند. آنان بخاطر اینکه سفارش های لازمه از سوی دربار صادر شده بود همه جا از حمایت حاکمان محلی برخوردار بوده اند. سفر فلاندن و کوست بیش از دو سال طول می کشد و محصول آن علاوه بر گزارشی درباره آثار باستانی ایران است، کتابی چند جلدی به نام سفر به ایران در سال ۱۸۵۱ در پاریس منتشر می شود.

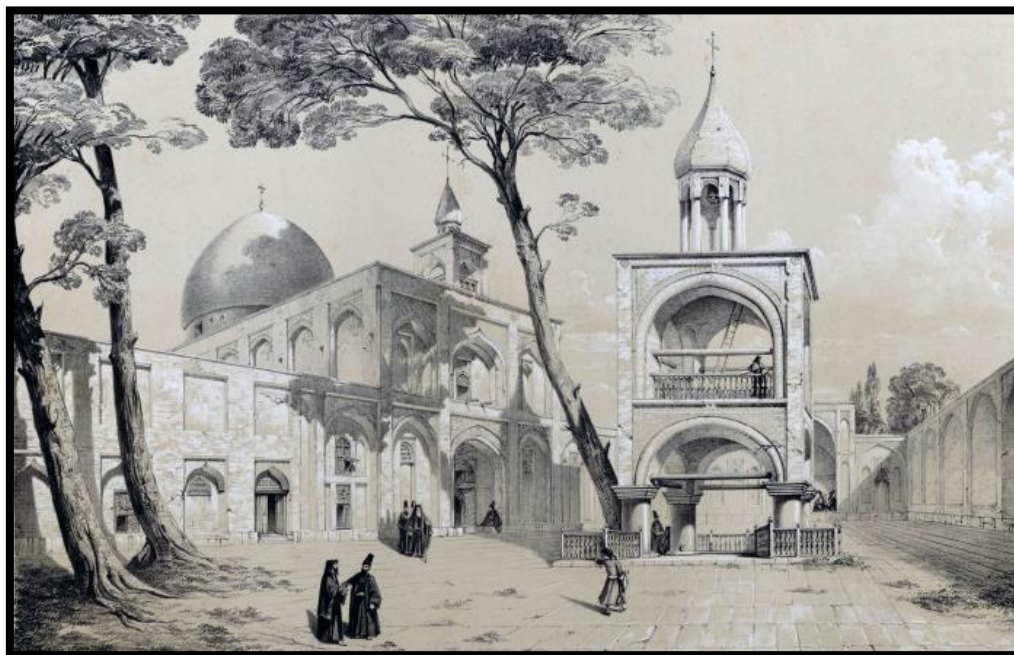

پاسکال کوست

اوژن فلاندن

عکاسی معماری یکی از ژانرهای جذاب و دوست داشتنی دنیای عکاسی است. تأکید اصلی در این رشته، عکس گرفتن از ساختارهای معماری است، این رشته عکاسی، نسبت به بقیه ژانرهای عکاسی پویایی کمتری دارد. ما در این نوع عکاسی نیاز به سریع عکس گرفتن یا مدام عکس گرفتن نداریم، اما باید روی کیفیت تصویرمان خیلی کار کنیم. چند نکته کاربردی که در رابطه با عکاسی معماری باید رعایت کنیم:

در فصول و زمان‌های مختلف عکاسی کنیم.

نورپردازی مناسب را برای عکاسی در اولویت قرار دهیم.

به دنبال یک زاویه منحصر به فرد باشیم.

از حضور افراد در عکس‌های خود استقبال کنیم.

جزئیات را دقیق بررسی کنیم.

فقط بر روی یک زاویه خاص از ساختمان تمرکز نکنیم.

از ابزارهای ویرایش عکس استفاده کنیم.

از تجهیزات به روز استفاده کنیم.

چندین بار از یک مکان بازدید کنیم.

از قبل دربارهٔ ساختمان تحقیق کنیم.

زاویه دید و لنز

برای عکاسی معماری، دو فاکتور زاویه دید و نوع لنز مهم اند،

در زمان عکس گرفتن از بناهای مدرن می‌توانیم سبک انتزاعی و مدرن‌تری را به کار ببریم، اما برای بناهای تاریخی و سنتی مجاز نیستیم و باید بنا را بصورت واقعی و ملموس جلوه دهیم. برای این منظور نباید از زاویه‌های غیرمعمول عکس بگیریم ضمن اینکه به پرسپکتیو کاملی هم برسیم.

چون اکثر ساختمان‌های تاریخی و سنتی به یکدیگر نزدیک هستند، می‌توان بدون اینکه غیرطبیعی به نظر برسند فقط قسمتی از بنا را نشان دهیم.

در عکاسی معماری، مطالعه و شناخت از مکانی که می‌خواهیم عکاسی کنیم، اهمیت بسزایی دارد و به همین دلیل می‌بایست با بررسی لازم، زمان مناسب را از لحاظ "نور" انتخاب کنیم، و حتی گاه لازم است تا در ساعت‌های مختلف از یک مکان عکاسی کنیم.

پس *انتخاب زاویه مناسب، زمان مناسب و ثبت مناسب سوژه* از جمله نکاتی است که باید در عکاسی معماری به آن توجه کنیم. بازی با زاویه‌ها نه تنها یک کار سرگرم کننده است، بلکه می‌تواند تصویر ما را زیر و رو کند، پس انتخاب زاویه مناسب و منحصر به فرد باعث می‌شود عکس خیره کننده‌ای ثبت کنیم.

چگونه عکاسی معماری انجام دهیم

اولین گام در عکاسی معماری آگاهی از عوامل ساخت یک بنا از جمله هدف، فضا، جنس مواد مورد استفاده در آن است. عکاس باید برای کسب این اطلاعات و بازدید از بنا وقت کافی صرف کند و هنگام بازدید زوایای متفاوت آن را ارزیابی نماید. عکاسی از بنا با هدف انتقال تجربه بودن در محیط و اطراف یک سازه است.

هنگامی که یک مکان یا سازه را برای عکاسی انتخاب کردیم، باید شناخت کافی از آن داشته باشیم. در مورد بنا و تاریخچه آن تحقیق کنیم. تمام این اطلاعات می‌تواند به عکس‌های معماری ما جهت دهد و به ما کمک کند تصمیم بگیریم که به چه سبکی می‌خواهیم برسیم. به عنوان مثال، اگر ساختمان تاریخی و سنتی‌ست، ممکن است بخواهیم عکاسی معماری سیاه و سفید را تجربه کنیم. این کار می‌تواند حسی بی‌انتهای تصاویر ما بدهد و تاریخ سازه را به یاد بیننده بیاورد.

نقش نور در عکاسی معماری

برای گرفتن نماهای مختلف هنگام عکاسی باید سعی کنیم در زمان‌های مختلف روز و در شرایط آب و هوایی مختلف عکس بگیریم. چرا که یکی از تاثیر گذارترین عوامل بر روی یک عکس نور هست، و کیفیت و زاویه تابش نور بر همه چیز در عکاسی تاثیر می‌گذارد.

اجسام گوناگون موجود در طبیعت دارای سه بُعد طول، عرض و ارتفاع هستند که مجموع این ابعاد، حجم را به وجود می‌آورد. اما هنگامی که اجسام به تصویر در می‌آیند، خصوصیات سه بُعدی آنها بر روی سطحی دو بعدی نمایان می‌شود. درست است که توقع نداریم ابعاد حجم را در تصویر لمس کنیم، اما به کمک سایه روشنهایی که بر روی حجم مورد نظر تشکیل می‌شود، میتوان احساس حجم و برجستگی را در تصویر ایجاد کرد. به عنوان مثال، سعی کنیم هنگام طلوع یا غروب خورشید عکاسی کنیم تا برخی از رنگ‌های طلایی، انعکاس پنجره‌ها و سایه‌های طولانی را به تصویر بکشیم. آسمان ابری، بارش برف یا برخی سطوح خیس از باران، می‌تواند جذابیت بیشتری ایجاد کند و حال و هوای عکس‌های ما را به طرز چشمگیری تغییر دهد؛ بنابراین، خود را به عکاسی در روزهای آفتابی محدود نکنیم. در نهایت، اگر قصد داریم افرادی را نیز در عکاسی ساختمان خود بگنجانیم، ممکن است نحوه استفاده افراد از ساختمان و محیط اطراف آن بسته به روز و ساعت تغییر کند.

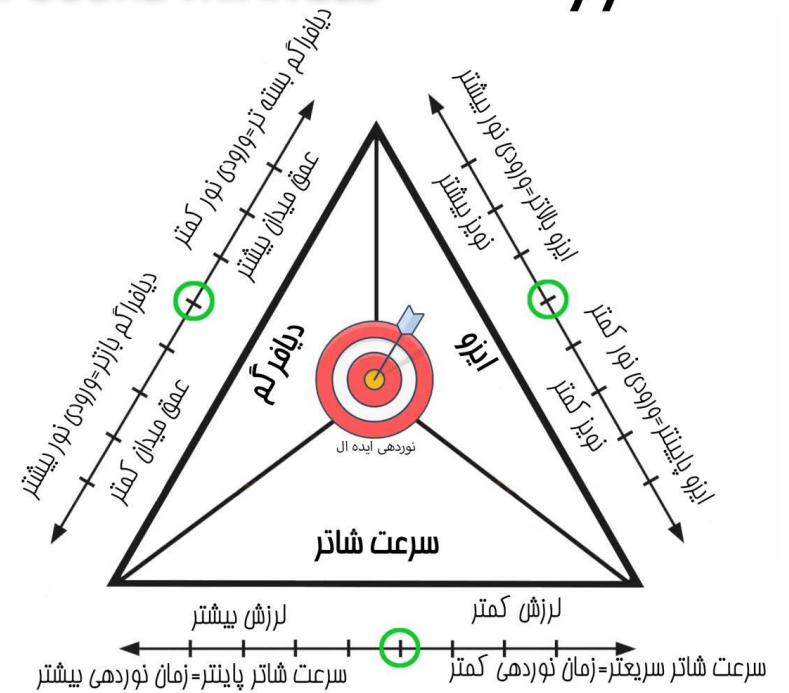
موقعیت و کیفیت منبع نور در یک عکس خوب اثر گذار است، از وضوح گرفته تا احساسات تصویر، اینکه کدام بخش تصویر تاریکتر است، کدام بخش نور بیشتر می‌گیرد وابستگی مستقیم با نور دارد. تسلط کامل به کنترل منبع نور از مهارتهای یک عکاس برجسته است.

بیاموزیم که نور چگونه با سوژه‌هایی که از آنها عکس می‌گیریم تعامل دارد. یک بنا هر دقیقه از نظر نوری تغییر میکند، حتی زمانی که از زاویه یکسان عکس می‌گیریم. وقتی یاد بگیریم که نور را دنبال کنیم، خواهیم فهمید که چگونه می‌توانیم بیشترین بهره را از زمان و نور ببریم و تصاویری جذاب خلق کنیم.

EXPOSURE TRIANGLE

مثلث نور

حتماً سعی کنیم بر روی جزئیات تمرکز کنیم تا عکاسی معماری با کیفیتی ایجاد کنیم.

برای نگاه معمارانه بایستی درک درستی از پرسپکتیو داشته باشید.

توجه به انواع پرسپکتیو (یک نقطه ای، دو نقطه ای و یا چن نقطه ای) و قوانین اساسی ترکیب عکس را مدنظر داشته باشیم؛

عکاسی از ساختمان‌های تاریخی و سنتی باعث ایجاد تصاویری جذاب می‌شود و نمونه‌هایی از معماری کلاسیک را ارائه می‌دهند و همچنین ساختمان‌های فرسوده یا متروکه‌ای که قدمت خود را به‌روشنای مختلف نشان می‌دهند. به یاد داشته باشیم اگرچه عکاسی معماری معمولاً بر روی ساختمان‌ها تمرکز می‌کند، اما باید عامل انسانی را هم در برخی از عکس‌های خود بگنجانیم. پرسپکتیو باعث ایجاد فضای سه بعدی بر روی سطح دو بعدی شده و هدف اصلی آن نشان دادن عمق اجسام است و نیز تنها تصویری است که چشم انسان آن را به عنوان واقعیت قبول می‌کند.

اما پرسپکتیو چیست؟

به نمایش و ترسیم اجسام و یا فضاهای مختلف با ایجاد عمق به صورت سه بعدی بر روی یک صفحه‌ای دو بعدی مانند کاغذ، پرسپکتیو گفته می‌شود که هدف از ترسیم پرسپکتیو ایجاد عمق، درک بهتر اجسام و جلوه‌های بیشتر آن‌ها است. با یادگیری پرسپکتیو می‌توانیم با ایجاد عمق در اجسام مختلف آن‌ها را در حالت‌های متفاوت ترسیم کنیم.

آشنایی با اصول اولیه پرسپکتیو

برای ترسیم پرسپکتیو ابتدا باید با اصول و اجزای مختلف پرسپکتیو آشنا بشویم و بعد به سراغ انواع پرسپکتیو و کاربرد آن‌ها برویم اجزا و اصول اولیه در ترسیمات ما در پرسپکتیو عبارت‌اند از:

۱. خط افق:

به خط فرضی‌ای که در راستای چشم ما در دورترین نقطه تصویر یعنی در افق کشید می‌شود خط افق می‌گویند که یکی از اجزا مهم و اولیه در ترسیم پرسپکتیو است. فاصله سوژه ما از خط افق اندازه و تناسب آن را در پرسپکتیو، برای ما مشخص می‌کند که هر چه سوژه یا سوژه‌ها به خط افق نزدیک‌تر باشند بزرگتر نشان داده می‌شوند و هرچه از خط افق فاصله داشته باشند کوچکتر خواهند بود و اگر روی خط افق عکاسی شوند نزدیک به اندازه واقعی‌شان نمایان می‌شوند. محل قرارگیری خط افق و فاصله سوژه از آن کاملاً با احساسی که به بیننده تصویر می‌دهد در ارتباط است.

کاربرد خط افق :

خط افق در پرسپکتیو با ایجاد یک محوریت به ما کمک می‌کند تا در اجسام و ترسیمات خود عمق ایجاد کنیم و با توجه به قرار گرفتن بیننده نسبت به خط افق، زاویه‌ی دید ما نسبت به مدل و سوژه متفاوت خواهد بود.

۲. نقطه گریز:

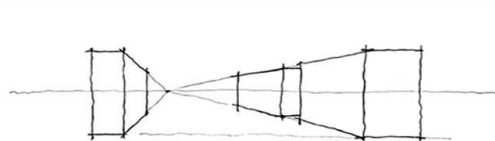
به نقطه یا نقاطی گفته می‌شود که تمامی خطوطی که به موازات محور مشخص ترسیم می‌شوند و به هم می‌رسند که این نقطه می‌تواند روی خط افق یا هر جای دیگری از ویزور ما باشد همچنین یک عکس، بسته به موقعیت قرارگیری عناصر در صحنه و زاویه دید ناظر می‌تواند چندین نقطه گریز داشته باشد یا اصلاً نداشته باشد.

۳. خطوط گریز:

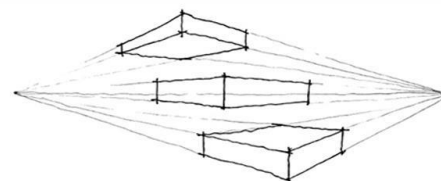
خطوط گریز در نقطه‌ی گریز تشکیل و از آن خارج می‌شوند و در بالا و پایین اشیاء، به صورت افقی رسم می‌شوند. این خطوط به آثار طراحی شده اعتبار می‌بخشد و ساختار کلی، اثر را تکمیل می‌کند.

انواع پرسپکتیو عبارتند از:

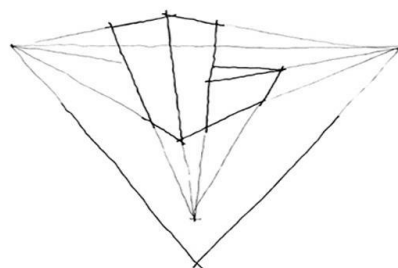
۱- پرسپکتیو یک نقطه ای ۲- پرسپکتیو دو نقطه ای ۳- پرسپکتیو سه نقطه ای ۴- پرسپکتیو چهار نقطه ای ۵- پرسپکتیو پنج نقطه ای

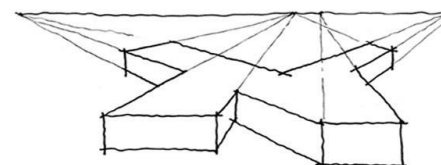
1-point perspective
پرسپکتیو یک نقطه ای

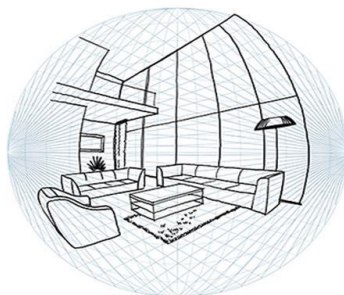
2-point perspective
پرسپکتیو دو نقطه ای

3-point perspective
پرسپکتیو سه نقطه ای

Multi-point perspective
پرسپکتیو چند نقطه ای

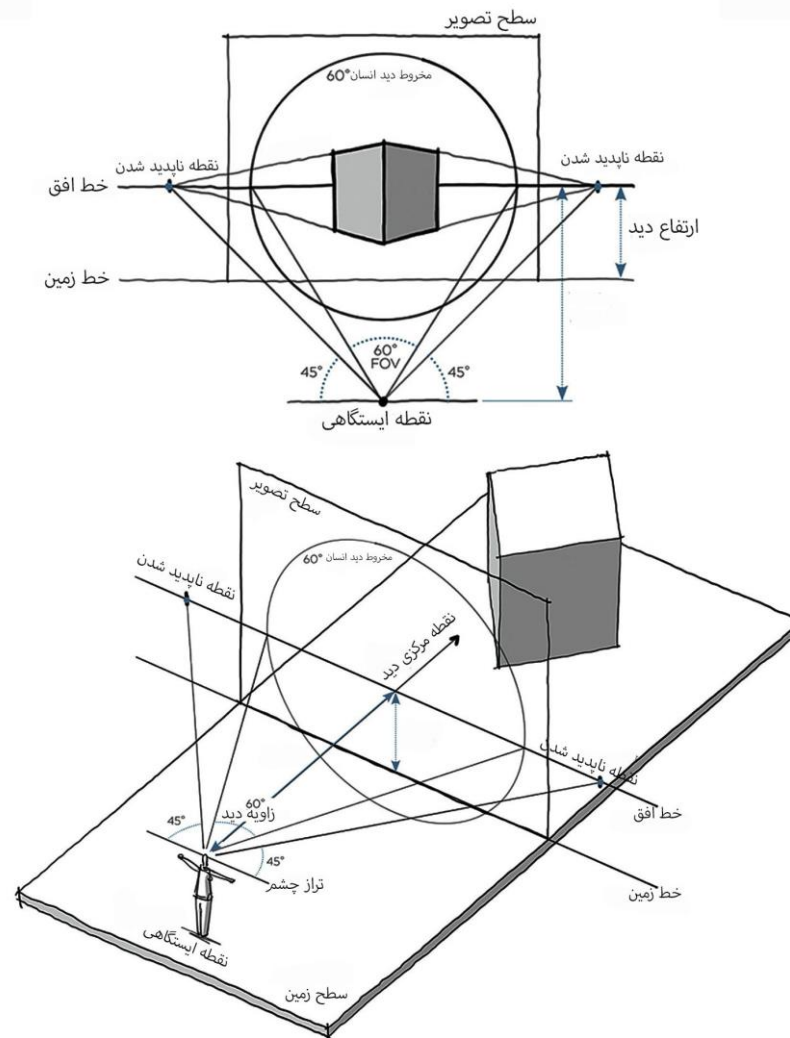

4-point perspective
پرسپکتیو چهار نقطه ای

5-point perspective
پرسپکتیو پنج نقطه ای

۱- نقطه ایستگاهی عکاس و استقرار سه پایه ۲- خط زمین ۳- خط افق (ارتفاع دید چشم) ۴- تراز ۵- سطح تصویر

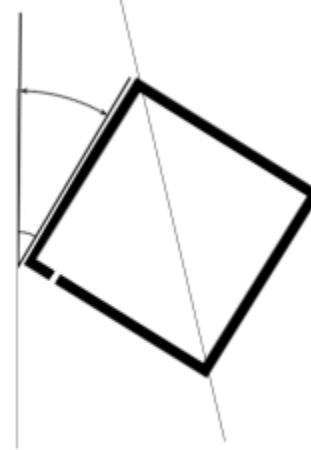
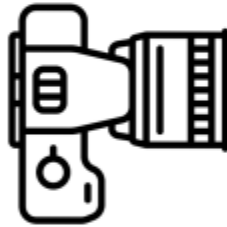

پرسپکتیو تک نقطه ای روشی است که توسط آن نشان می‌دهیم که چگونه اشیا با دورتر شدن فاصله شان کوچکتر می‌شوند و به سمت یک نقطه بر خطی افقی هم‌گرایی می‌یابند.

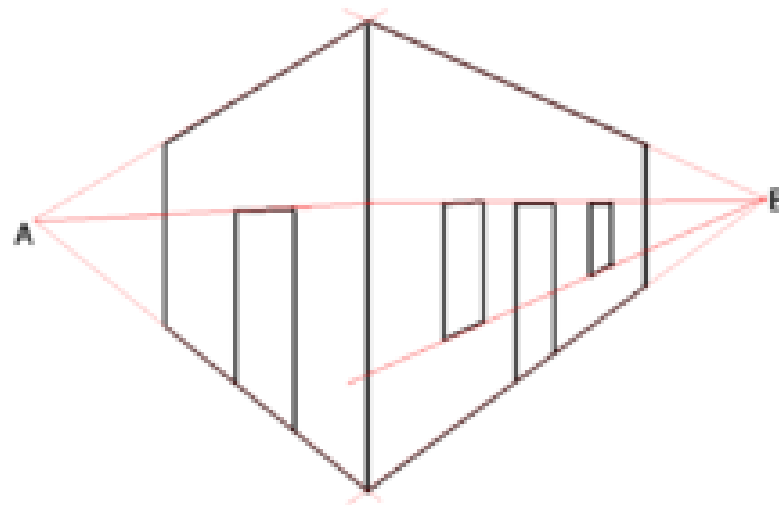

پرسپکتیو دو نقطه ای

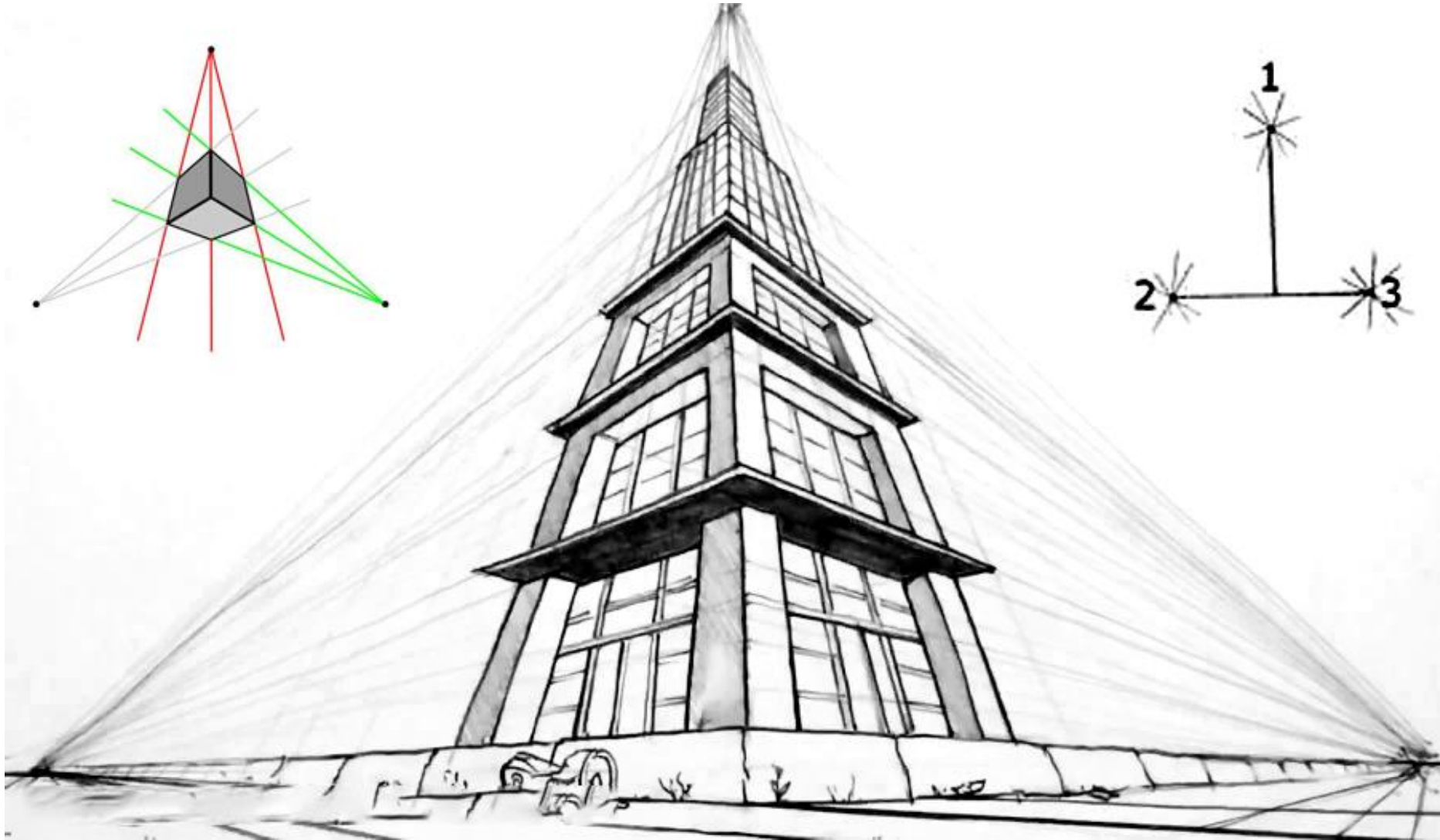
اگر هیچ کدام از وجهای مکعب عمود بر شعاع دید ما نباشد یا موازی صورت ما نباشد .

پرسپکتیو سه نقطه ای و چند نقطه ای

در پرسپکتیو سه نقطه‌ای، سه نقطه گریز دارید که دو نقطه بر روی خط افق، یکی در سمت راست و دیگری در سمت چپ قرار دارد و نقطه سوم با توجه به دید ناظر در بالا یا پایین خط افق قرار می‌گیرد در این نوع پرسپکتیو دیگر با خطوط موازی مواجه نیستیم زیرا تمامی خطوط به نقاط چپ و راست و عمود می‌رسند. از پرسپکتیو سه نقطه‌ای برای نشان دادن ارتفاعات عمودی مانند آسمان خراش‌ها استفاده می‌شود.

پرسپکتیو چهارم نقطه‌ای:

در این مدل پرسپکتیو ، چهار نقطه گریز با فاصله مساوی و با زاویه ۹۰ درجه نسبت به خط افق وجود دارند که دو نقطه در خط افق و یک نقطه در بالا و دیگری در پایین خط افق قرار می‌گیرند که با استفاده از این نوع پرسپکتیو می‌توانیم یک نمای پانوراما یا ۳۶۰ درجه ثبت کنیم ، چون تعداد نقاط گریز از حد مورد نیاز بیشتر است.

• پرسپکتیو چند نقطه‌ای:

به پرسپکتیوی که بیش از چهار نقطه گریز داشته باشد پرسپکتیو چند نقطه‌ای می‌گویند که یک دید ۳۶۰ درجه از تصویر به ما می‌دهد به نحوی که انگار از داخل یک کره شیشه‌ای به منظره نگاه می‌کنیم.

• پرسپکتیو صفر نقطه‌ای:

در پرسپکتیو صفر نقطه‌ای بیش از یک خط افق وجود دارد این پرسپکتیو که کاربرد کمی دارد مناسب طرح‌های غیر خطی است از ویژگی ترسیمات پرسپکتیو صفر نقطه‌ای این است که بدون استفاده از رسم نقاط گریز می‌تواند یک طرح عمیق ایجاد کند.

امیدوارم از این مقاله لذت برده باشید با ثبت نام در [سایت آیادمی](#) می‌توانید مقالات و آموزش‌های رایگان ما را دنبال کنید و پکیج‌های آموزش ما در حوزه‌های معماری، عمران، گرافیک و طراحی لباس را تهیه کنید.

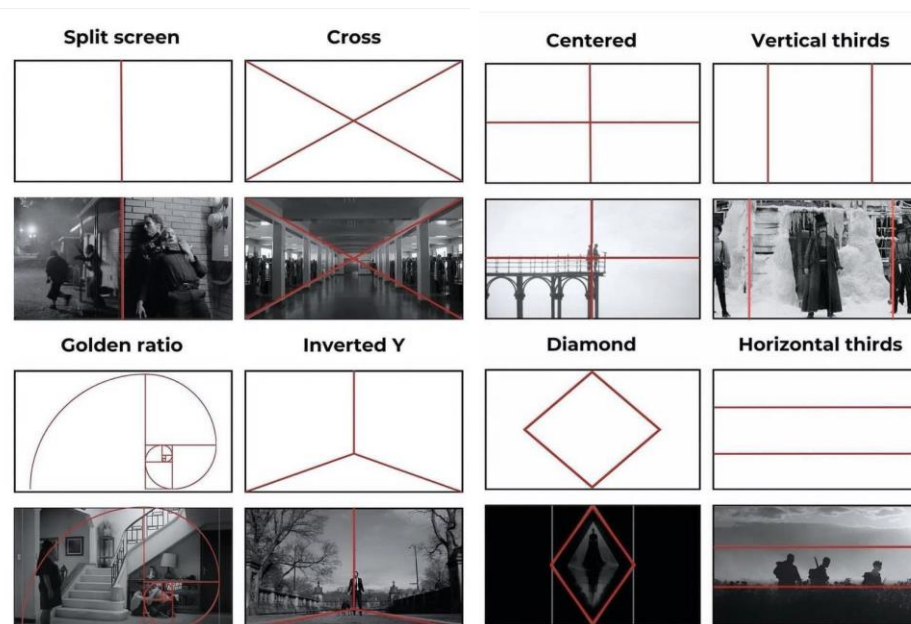
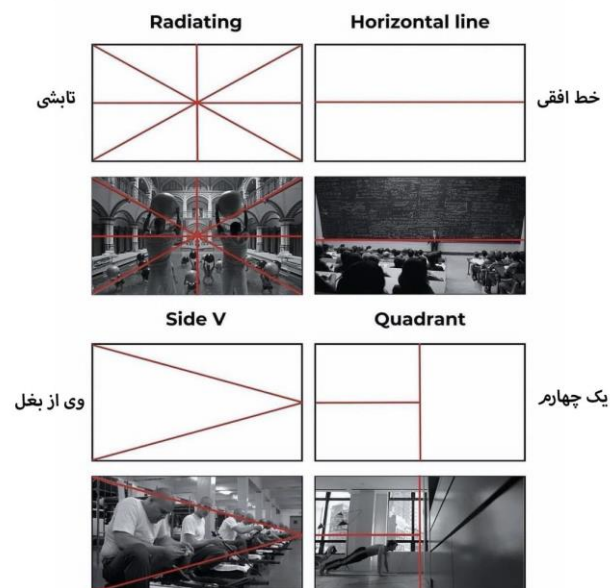
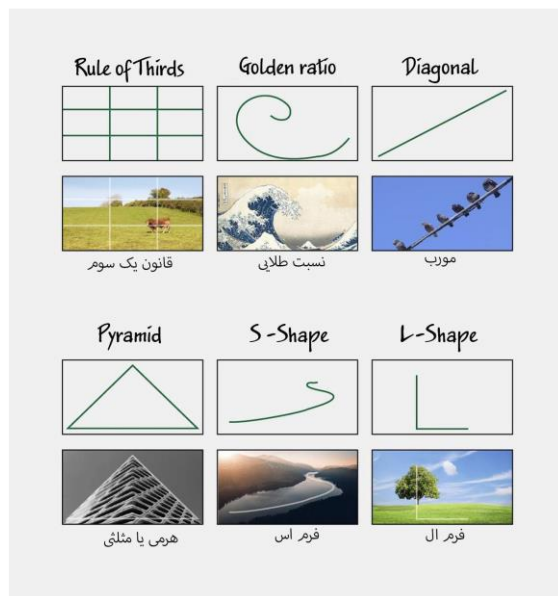
نقش ترکیب بندی و زاویه دید در عکاسی معماری

ترکیب‌بندی یکی از فاکتورهای مهم عکاسی حرفه‌ای بوده و ارتباط مستقیمی با زیبایی شناسی عکسها دارد. یک ترکیب عالی چشم بیننده را به سمت بهترین و مهمترین بخش کادر و سوژه هدایت می‌کند. کادربندی هوشمندانه و حرفه‌ای باعث خلق عکسی جذاب و هنرمندانه می‌شود. بسیاری اوقات عدم رعایت اصول ترکیب بندی باعث می‌شود حتی یک سوژه زیبا چشم نواز به نظر نرسد. این موضوع در عکاسی معماری از اهمیت بیشتری برخوردار است.

نخست ببینیم که ترکیب بندی در عکاسی چیست و چطور به ما در خلق یک اثر جذاب و حرفه‌ای کمک می‌کند؟

به بیان ساده، ترکیب بندی در عکاسی به نحوه چینش عناصر یک عکس می‌گویند. این ترکیب بندی را میتوان به کمک عناصر بسیار زیاد یا محدود انجام داد. یک عکاس خوب با آشنایی با انواع عکاسی و عناصر یک عکس می‌تواند دانش خود را در خلق تصویری به کار بگیرد که با جنبه‌های زیبایی شناسانه نیز همراه شده باشد. به بیان بهتر، ترکیب بندی، نحوه داستان سرایی عکاس را در قاب یک عکس بیان می‌کند.

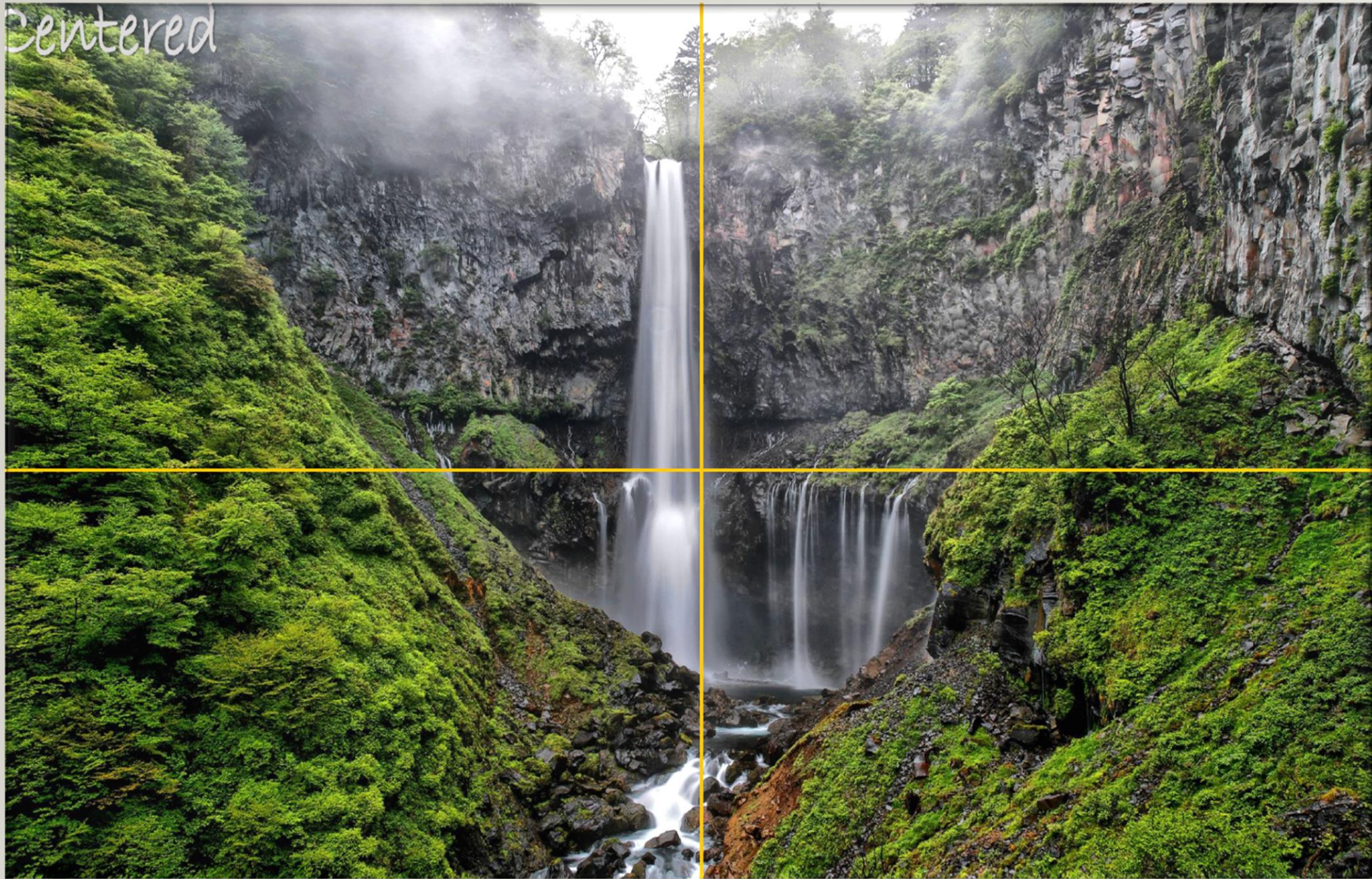
کادر و ترکیب اولین نقطه تماس بیننده و یک اثر هنری مانند نقاشی و یا عکس است. ترکیب بندی تاثیر مستقیم بروی انتقال مفهوم عکس و درک بهتر بیننده دارد. انتخاب ترکیب و کادر صحیح مهمترین فاکتور خلق عکسهای حرفه‌ای است. کمپوزیسیون می‌تواند از یک سوژه به ظاهر ساده اثری هنری بسازد یا باعث ثبت عکسی ضعیف از یک سوژه یا منظره‌ی شگفت انگیز شود.

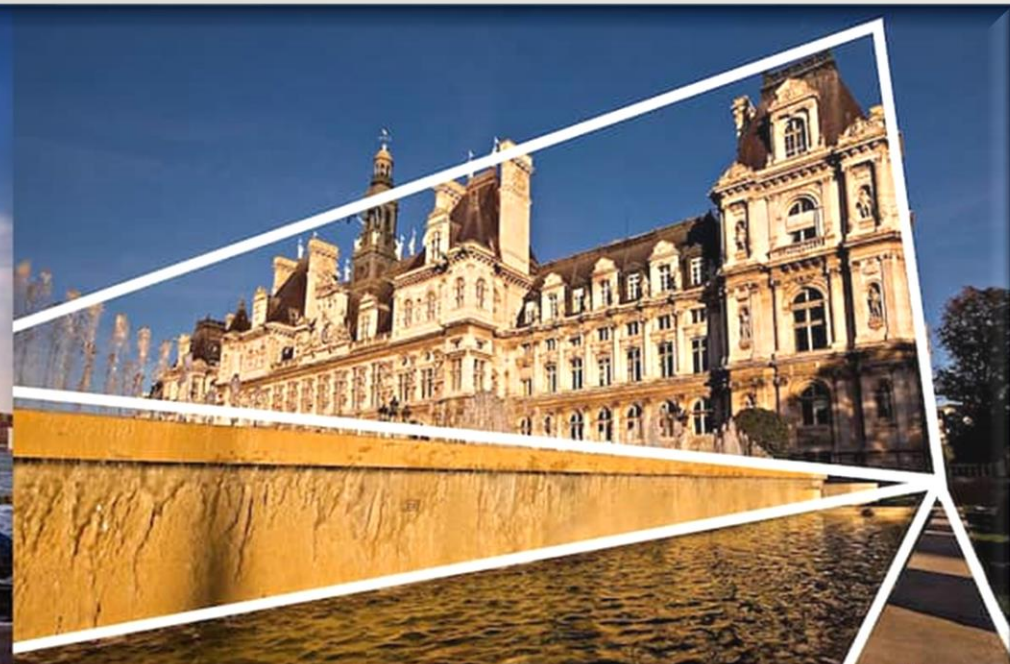

Diagonal

Centered

در عکاسی معماری به لنزهای دید عریض (لنزهای واید) نیاز دارید. عکسهای این لنزها ماهیتی همراه با اعوجاج دارند که باعث ایجاد حالت کروی در خطوط صاف می شود. هنگام ترکیب بندی عکسهای معماری باید زاویه ای را برای عکسهای خود انتخاب کنید تا شاهد کمترین اعوجاج در عکسها باشید. اما روش اصولی و حرفه ای، استفاده از لنزهایی اختصاصی با نام تیلت شیفت است. این لنزها از کیفیت بالایی برخوردار بوده و باعث می شوند خطوط معماری کاملاً صاف و بدون انحنای ثابت شوند.

اگر بخواهیم عکاسی معماری را جدی دنبال کنیم، دوربینی با قابلیت انجام حرکات شیفتی (چرخشی) الزامی است. به همین خاطر لنزهای زاویه باز و لنزهای تیلت شیفت، که دارای قدرت پوشش زیادی هستند، پیشنهاد می شود. لنز یکی از فاکتورهای تاثیرگذار در کیفیت عکسها است. اما در غیر از کیفیت لنز بحث پرسپکتیو و اعوجاج عکسها هم مطرح است. همانطور که احتمالا می دانید معمولا لنزها با خطاهای رنگی و پرسپکتیو همراه هستند. این خطاها در لنزهای گرانبه و اختصاصی به حداقل رسیده تا بهترین کیفیت حاصل شود. در عکاسی معماری بحث پرسپکتیو و درج صحیح خطوط عمودی و افقی نماها مطرح است.

نکته مهم در عکاسی معماری استفاده از لنز واید برای تهیه عکسهایی با عمق زیاد است. با استفاده از لنز واید می توانید عناصری را در پس زمینه سوژه اصلی قرار دهید. برای جذابیت بیشتر عکسهای معماری می توان از تکنیک پیش زمینه و پس زمینه استفاده کرد. بهتر است در عکسبرداری معماری از نمای بیرونی ساختمان از عناصر دیگری نیز در کنار سوژه اصلی استفاده شود. این تکنیک باعث می شود پرسپکتیو و وسعت بنا بهتر درک شود. برای تهیه عکسهای معماری از قواعد مختلف ترکیب بندی مثل نسبت طلایی، قانون تقارن و تکنیک قاب در قاب می توانید استفاده کنید.

Tilt-Shift Lens

لنز های تیلت شیفت نیکون و کنون

همچنین "سه پایه" جزو ابزار جدا نشدنی در عکاسی معماری و عکاسی حرفه ای است. یک سه پایه قوی و محکم می تواند در ثبت تصاویر با کیفیت برای شما کمک خوبی باشد. سه پایه ضمن جلوگیری از لرزش عکس در شرایط کم نور کمک می کند بر ترکیب بندی تسلط کافی داشته باشید.

عکاسان معماری سرشناس

[راجر فنتون](#)

[فرانسیس فریت](#)

[جولیوس شولمن](#)

[برنیس ابوت](#)

[اوژن آتژه](#)

[ایوان بان](#)

[برند و هیلا بخر](#)

[هلن بینه](#)

[یرهام تقی‌اف](#)